

Камчия, вѣроятно древната Panyssos или Дичина на А. Комнена, по старобългарски Тича, а турски Камчикъ, събира водитѣ си отъ Сливенския и Котленски балкани, като се съставя отъ двѣ рѣки: Голѣма (Биюкъ, Акъллж) Камчия, съ начало при с. Тича, и Малка (Кючукъ, Дели) Камчия, съ изворъ при с. Раково, надъ Сливенъ. Край с. Сандѣклий и двѣтѣ Камчии се сливатъ въ едно и бързатъ за брѣговетѣ на Черно Море. Отъ близкитѣ на Сливенъ притоци на М. Камчия сж Раковската Рѣка, беряща водитѣ си отъ източнитѣ склонове на Демиръ-Капийския вжзелъ и минавайки прѣзъ с. Раково и край Ичера, малко на изтокъ отъ Градецъ, се слива съ р. Котлешница.

По-важенъ водолѣй на Сливенско, прибиращъ водитѣ на множество рѣки по тоя край, е Тунджа<sup>1)</sup>. Иде отъ къмъ Калоферъ и като оросява източно Казанлъшката долина спуща се на югъ прѣзъ Твърдишкия проходъ за да се провере между източнитѣ клонове на Сръдня-Гора и Ст. Планина. На разстояние частъ отъ Сливенъ тя го заобикаля, като оросява „одну изъ благословеннѣйшихъ долинь въ мѣръ“<sup>2)</sup>. Отъ тукъ прѣсича Ямболъ и между рѣтинитѣ на Сакара и Странджа напуска българската граница за да се съедини край Одринъ съ своята посестрима Марица. Отъ притоцитѣ ѝ, начиная отъ Твърдишкото устие къмъ Сливенъ, сж Твърдишката Рѣка, Бостанлъка, съ води отъ Тунджа, Сосу — отъ Софра Кая, Боялж Дерѣ (Бѣленската рѣка),<sup>3)</sup> Дерменъ Дерѣ, Касапъ Дерѣ, край потока Рѣчица надъ Сливенъ, за да се влѣятъ край Чаирлийскитѣ ливади въ Тунджа.

Най-важния за насъ Тундженски притокъ е минаващата прѣзъ самия Сливенъ рѣка Арсенювска или по-право Асѣнювска, обаче съ прѣкръстено отъ турцитѣ име Куруча<sup>4)</sup>. Тя сбира водитѣ си отъ Асѣнювския

<sup>1)</sup> У старитѣ Topzus, Τοῦνζα. У българитѣ Тѣжа, но само за горнето ѣ течение, а Яворица на Раковски (О Асѣню първому, 63) ще е изковано.

<sup>2)</sup> Рускіе въ Болгаріи послѣ побѣды. Москва 1878. 1.

<sup>3)</sup> При село Бинкосъ минава Чамъ-Деренската рѣка, която впрочемъ отъ селото до Тунджа се нарича просто Бинковска рѣка.

<sup>4)</sup> Горюнинъ (1905, I, 43) пише: Сливенъ на р. Куручалѣ! Малко по-нататѣкъ (стр. 48) казва, че Сливенъ лежи на р. Асѣню-